

Ügyszám: NAIH/4456/2/2021.
Ügyintéző:

Dr. Tőreki Sándor r. vezérőrnagy részére
bűnügyi országos rendőrfőkapitány-helyettes
Bűnügyi Főigazgatóság
ORFK

Budapest

1903
Pf. 314/15.

Tisztelt Országos Rendőrfőkapitány-helyettes Úr!

A rendkívüli haláleseti eljárásokban az elektronikus hírközlési szolgáltatóktól való adatkérés tárgyában érkezett megkeresésével kapcsolatban álláspontomról a következők szerint tájékoztatom:

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (Eht.) 157. § (2) bekezdése azt határozza meg, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltató az előfizető mely személyes adatait kezeli. Amikor a törvény megjelöli az adatkezelés célját, akkor való igaz, hogy többek között a közigazgatási szerv kérelmére történő adatszolgáltatást is megnevezi. Ez azonban csak az adatkezelési cél megjelölése egy meghatározott adatkezelésnél, és nem jelent egyben felhatalmazást arra, hogy ezek a szervek (pl. a nyomozó hatóság és a közigazgatási szervek) átvehetnék az e bekezdésben felsorolt adatokat az elektronikus hírközlési szolgáltatótól.

Az adatátadásról valójában a 157. § (10) bekezdése szól:

„(10) Az elektronikus hírközlési szolgáltató - az adatkérésre külön törvény szerint jogosult bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság, illetve az előkészítő eljárást folytató szerv, valamint nemzetbiztonsági szolgálat törvényben meghatározott feladatai ellátásának biztosítása céljából - kérelemre köteles átadni vagy hozzáférhetővé tenni a (2) bekezdés alapján az elektronikus hírközlési szolgáltatónál rendelkezésre álló adatokat.”

A (10) bekezdés egyrészt nem sorolja fel az adatkérésre jogosult szervek között a közigazgatási szervet, másrészt pedig az adatkérésre a felsorolt szerveket más (ágazati) törvénynek is fel kell jogosítania ahhoz, hogy az adatátadás megtörténhessen. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 25. §-a 11. *Megkeresés* alcím alatt álláspontom szerint a korábban belföldi jogsegélyként ismert jogintézményről szól, és nem ad felhatalmazást arra, hogy a közigazgatási szerv az elektronikus hírközlési szolgáltatótól személyes adatokat kérjen be. Álláspontom szerint a 25. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem csak közigazgatási szervet, hatóságot, hanem természetes személyt, illetve gazdasági társaságot, céget, civil szervezetet is megkereshet a hatóság. Az a törvény szövegéből egyértelmű, hogy természetes személy megkereshető, ehhez képest értelmetlen lenne ebből a megkereshető körből kizárni a jogi személyeket és nem jogi személy szervezeteket. Nyilván nem szerencsés az Ákr. szóhasználata, amikor ezt a kört úgy nevezi meg, hogy: „más szerv”. Azonban az sem következik ebből és az Ákr. fogalomhasználatából általában, hogy ezen csak közigazgatási szerveket kellene érteni. Az Ákr. kommentárja is ezt az értelmezést támogatja alá. A b) pont azonban nem ad egyben konkrét felhatalmazást a személyes adatok átadására, főleg nem olyan széles körben, mint az a törvénysszöveg ezen értelmezéséből következne. Hiszen ahogy a Vodafone Magyarország Zrt. is megjegyezte, ha a b) pontot felhatalmazásnak tekintenénk, akkor az az adatátvételi felhatalmazás valamennyi közigazgatási szervre vonatkozna, nem csak a közigazgatási hatáskörben eljáró rendőrségre. Ahogy az Ákr. kommentárja is kiemeli, hogy a tanúmeghallgatás helyett – mellőzve a garanciális elemek alkalmazását – a hatóság nem alkalmazhat megkeresést, ugyanúgy nem alkalmazható a megkeresés a törvényi szinten szabályozott, szintén garanciális elemeket hordozó személyesadat-kérés helyett.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 91/Q. § (1) bekezdés d) pontja sem rendelkezik személyes adatok átvételéről, más nyilvántartásból való adatkérésről, és a személyes adatok körét is csak a rendkívüli halálesetek jellemzőire terjeszti ki. Ez a rendelkezés semmiképpen nem alapozhatja meg az elektronikus hírközlési adatszolgáltatóktól való adatkérést. Megjegyzem ugyanebben a 91/Q. §-ban, a (2) bekezdésben az Rtv. – nagyon helyesen, az adatvédelmi szabályozással kapcsolatban lefektetett elvárásoknak megfelelően – külön rendelkezik arról, hogy közigazgatási adatkezelés körében a rendőrség adatokat igényelhet a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból.

Az Rtv. a 66. § (1) bekezdés e) pontjában bár előírja, hogy a rendőrség a 64. §-ban meghatározott célból titkos információgyűjtés keretében elektronikus hírközlési eszközön vagy információs rendszeren folytatott kommunikáció tényének a megállapításához, az elektronikus hírközlési eszköz vagy információs rendszer azonosításához, illetve hollétének megállapításához szükséges adatokat megszerezheti, azonban a hivatkozott 64. § alapján a rendőrség közigazgatási eljárása nem sorolható a titkos információgyűjtés körébe.

Jelenleg tehát nincs rá jogszerű lehetőség, hogy a rendőrség közigazgatási hatáskörében eljárva személyes adatokat kérjen és vegyen át az elektronikus hírközlési szolgáltatóktól. Ugyanakkor tájékoztatom arról is, hogy a személyes adatok védelme szempontjából nem is tartanék támogathatónak egy olyan jogalkotási javaslatot, amely ezt lehetővé tenné. Az elektronikus hírközlési adatok megőrzése és felhasználása olyan speciális eszköz, amely csak kivételes esetekben, komoly adatvédelmi garanciák mellett alkalmazható. Ezt támasztják alá az Európai Unió Bírósága által a közelmúltban hozott döntések is, pl. a C-623/17. számú, Privacy International kontra Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs és társai ügyben hozott ítélet.

Budapest, 2021. május 17.

Üdvözlettel

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
c. egyetemi tanár